

Fristelsen er stor til at erklære, at det gamle hybridnetprojekt nu skal gennemføres fuldt ud, at der skal lægges fiberoptik ind i hver eneste husstand og hvert eneste kontor, så bliver det rigtig lykkeligt. Problemet er bare, hvem der skal betale for den gigantiske investering, og spørgsmålet er, om det også er den rigtige løsning. Vi vil være langt mere optaget af, at der bliver en mangfoldighed af løsninger, for jo mere man bruger netværket som en del af samfundet, desto mere sårbart bliver samfundet, hvis disse netværk ikke fungerer. Derfor er vi tilhængere af, at man ikke satser på en enstrengt udvikling, men bruger både fiberoptik, satellittransmission, radiokommunikation, og hvad der ellers findes, så vi ikke får et samfund, der er alt for sårbart.

Så er der nogle problemer, som ligger uløste hen:

Vi er ikke langt nok fremme i Danmark med standarder for kryptering, og vi er ikke langt nok fremme med at få regelsættet for digital signatur på plads. Og det er altså nogle af de ting, der er brug for, før vi kan få en interaktiv kommunikation mellem borgerne og det offentlige, så man kan sidde derhjemme og udfylde skemaer på computerskærmen for at bestille institutionspladser og alt muligt andet.

I den forbindelse har jeg fået at vide fra en række af de kommuner, der har forsøgt sig med det, at de oplever, at Kommunedata er en barriere, fordi Kommunedata – til trods for at det jo er en fælleskommunal institution – har den opfattelse, at en række af de data, de ligger inde med, er deres ejendom og derfor ikke kan få lov til at indgå i samkøringen af de registre, der er nødvendige, for at man kan få disse forud udfyldte skemaer præsenteret derhjemme. De problemer må vi løse, hvis de virkelig viser sig at være til stede.

Så er der hele spørgsmålet om den elektroniske handel, og den, der får de største mavesår i den anledning, bliver nok ikke forskningsministeren, med derimod skatteministeren. Det er nemlig klart, at hvis man gennem de forslag, der er lagt frem her, fremmer danskernes brug af danske udbydere af varer på nettet, vil der altså også komme en stigende interesse for at benytte sig af udenlandske udbydere af varer, og det frister jo til at omgå momsregler og alt muligt andet. Derfor er vi nødsaget til at gøre tingene i en sådan rækkefølge, at vi ikke selv skaber problemer.

Til sidst vil jeg sige, at ministeren skal være meget opmærksom på, at nogle af de initiativer, som i øjeblikket tages i Europa-Kommissionen, ikke kommer til at spænde ben for de gode initiativer, der er gjort her. Der er desværre kræfter i andre EU-lande, som forsøger at begrænse udbygningen af netværkssamfundet, og derfor må den danske regering ikke sove i timen, for så kan dette her gå hen og blive en parentes, og det skal det ikke være. Det skal være overskrifterne for en spændende udvikling.

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil gerne takke alle ordførerne for en meget, meget positiv modtagelse af redegørelsen.

Hr. Morten Helveg Petersen spurgte lidt søgende, om tålmodigheden nu rakte til at modtage flere roser. Jeg tror, jeg kan tale på alle politikeres vegne, når jeg siger, at i den henseende er tålmodigheden altid uendelig.

Jeg ser redegørelsen som et meget godt grundlag for vores videre bearbejdning af IT-politikken, fordi et så bredt flertal her i Folketinget har sagt ja til, at det er den vej, vi skal gå, og at det er en lang række af de initiativer, som trænger sig på nu. Men samtidig er der også en stor og meget vigtig opmærksomhed omkring, at dette er budet i år, og at dette bud skal videreudvikles og suppleres. Det siger jeg også som et svar til hr. Kristian Jensen, fordi hr. Kristian Jensen var bekymret for de ting, som ikke er med blandt de 37 punkter.

Det er der ingen grund til at være. Det, der er hele pointen i den måde, vi har valgt at lave redegørelsen på, er, at de første 37 punkter er dem, der allerede var tidssat den dag i starten af december, da jeg fremlagde redegørelsen. Det var allerede tidssat, hvornår de kunne starte, og først og fremmest var det dem, som vi allerede havde skaffet finansiering til.

Men det betyder ikke, at nogen af dem, der på det tidspunkt ikke var skaffet finansiering til, er kommet i en slags skammekrog eller på en uendelig venteliste. Nej, tværtimod har der været tale om, at jeg har fundet det vigtigt, at når vi nu forsøgte at lave en anden type redegørelse, end man er vant til – når vi helt nøjagtigt tidssatte, hvornår tingene blev sat i gang, og hvordan udviklingstakten ville være – sørgede vi samtidig for, at finansieringen var til stede. Og jeg har naturligvis glædet mig meget over, at det er lykkedes at skabe et finansieringsgrundlag på godt og vel 1 mia. kr. til disse forskellige initiativer, men som sagt betyder det